Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 720 van 29 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. DE FEYTER**
Twee Leeuwenweg 20 bus 83
1800 VILVOORDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 18 februari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. AMEELE, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. In de nota met opmerkingen worden de nuttige feiten die de bestreden beslissing voorafgaan opgelijst als volgt:

"Verzoeker, van Algerijnse nationaliteit, staat gekend onder verschillende aliassen en verschillende nationaliteiten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds op 21.10.2023, onder de identiteit [G.A.], van Ierse nationaliteit, bevolen werd om het grondgebied te verlaten met inreisverbod voor drie jaar. Hij werd op 24.10.2023 onder aanhoudingsmandaat geplaatst en van zijn vrijheid beroofd in de gevangenis van Gent wegens feiten van diefstal, waarvoor hij op 06.05.2024, door de Correctionele Rechtbank van Kortrijk, veroordeelde werd tot 8 maanden gevangenisstraf met uitstel voor 5 jaar met uitzondering van voorhechtenis. Hij werd op 06.05.2024 vrijgesteld en mocht beschikken zonder meer. . Hij maakte op 18.02.2026 het voorwerp uit van een administratief rapport wegens illegaal verblijf en openbare orde, nadat hij, op de luchthaven van Zaventem, a.d.h.v. een vervalste Franse identiteitskaart naar Dublin wenste te vertrekken. Hij werd door de grenspolitie tegengehouden, gecontroleerd en ondervraagd. Hij ontkende aanvankelijk de feiten en hield vol dubbele nationaliteit Frankrijk/Algerije te hebben. Later zei hij al geruime

tijd internationale bescherming te hebben in Ierland als Algerijn, reden waarom hij terug wilde naar Ierland. Hij kon daar echter geen enkel document van voorleggen. Hij vulde een vragenlijst hoorrecht in die hij ondertekende."

1.2. Op 18 februari 2026 trof verweerder de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

Naam: [H.]
Voornaam: [H.Z.]
Geboortedatum: […]1998
Geboorteplaats: […]
Nationaliteit: Algerije In voorkomend geval, ALIAS: [G.A.]°16.10.1998 Ierland; [B.S.] °16/10/1998 geboren te Couzeix Franse nationaliteit

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen
- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, onmiddellijk na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:
1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.
3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.
12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL op 18/02/2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van gebruik ongeldige documenten Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Vlas op 21/10/2023 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal Gezien het bedrieglijk en gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 21/10/2023. Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde. Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene kan niet aantonen sedert wanneer hij in België verblijft. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt. Alias : [G.A.] °16.10.1998 Ierland; [B.S.] °16/10/1998 geboren te Couzeix Franse nationaliteit

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL op 18/02/2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van gebruik ongeldige documenten Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Vlas op 21/10/2023 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van diefstal Gezien het bedrieglijk en gewelddadige karakter van deze

feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 21/10/2023 dat hem betekend werd op 21/10/2023. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 21/10/2023. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Over de rechtspleging

Aangezien de Raad het beroep tot nietigverklaring behandelt, hoeft er niet langer bij beschikking uitspraak te worden gedaan over de ingestelde vordering tot schorsing (artikel 5.11, 2°, juncto artikel 1.9, tweede lid van de RvV-wet).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpt verzoeker op:

"- Schending van art. 7,3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Schending van artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 19/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (formele motiveringsplicht);
- Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald: het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Wet van 29 juli 1991".

Hij betoogt als volgt:

"1.
Art. 7,3° van de Wet van 15 december 1980 stelt dat een reden om het grondgebied te verlaten is:
- wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.
Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (RvSt 6 september 2002, nr. 110.071; RvSt 21 juni 2004, nr. 132.710); de bestuurshandeling moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar en draagkrachtig zijn.

2.
Er wordt in casu verwezen naar het feit dat verzoeker op heterdaad betrapt zou zijn op feiten van het gebruik van valse identiteitsdocumenten, door te verwijzen naar zijn bezit van een (vermeend) valse identiteitskaart.
Eveneens wordt verwezen naar een eerdere arrestatie van verzoeker in oktober 2023 omwille van feiten van diefstal.
Hieruit leidt de verwerende partij af dat verzoeker dient beschouwd te worden als een gevaar voor de openbare orde
– uiteraard zonder te vermelden dat verzoeker na verhoor onmiddellijk werd vrijgelaten.
De motivering van de bestreden beslissing kan in casu niet als afdoende worden beschouwd; de motivering bevat onvoldoende gegevens om te kunnen besluiten dat verzoeker een gevaar is voor de openbare orde of door zijn gedrag zou geacht kunnen worden de openbare orde te schaden.
3.
Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en

voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel be lang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde een beslissing die een beperking van het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (RvV 4 mei 2018, nr. 203.547).
De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (RvV 22 mei 2017, nr. 187.290; 10 januari 2019, nr. 214.980).
Verweerder moet derhalve zijn beslissing baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de vreemdeling en dit aan de hand van objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt (RvV 21 mei 2019, nr. 221.533; 1 0 juli 2019, nr. 223.837), m.a.w. verweerder moet beoordelen of het gedrag van verzoeker een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde oplevert (RvV 4 mei 2018, nr. 203.547).
Uit de motivering blijkt dat dit in de bestreden beslissing niet het geval is. Verwijzend naar één enkele feit – zonder de vermelden dat verzoeker wegens gebrek aan bewijs zelfs niet in verdenking werd gesteld - poneert verwerende partij dat verzoeker een neiging vertoont dit gedrag in de toekomst te herhalen.
De bestreden beslissing had minstens moeten motiveren waarom deze voorgaande aanleiding kan geven tot de conclusie dat verzoeker vandaag nog steeds een gevaar vormt voor de openbare orde (RvV 10 januari 2019, nr.214.980).
Om een bevel te nemen, wordt evenwel vereist een gedrag dat "ernstige redenen van openbare orde" uitmaakt en een "werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving". De beslissing moet ook in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel.
Zoals hoger reeds uiteengezet beantwoord het gedrag van verzoeker daar niet aan.
De bestreden beslissing schendt het evenredigheidsbeginsel door niet specifiek en duidelijk te motiveren waarom ondertussen gedateerde feiten kunnen aantonen dat verzoeker dit gedrag in de toekomst zou verder te zetten.
4.
Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van haar beslissing is overgegaan tot een evaluatie van het werkelijke en actuele van het gevaar voor de openbare orde door verzoeker.
De relevante vraag voor de beoordeling of verzoeker een gevaar voor de openbare orde is, is inderdaad de vraag of er voldoende indicaties zijn dat verzoeker zich opnieuw schuldig zal maken aan strafbare feiten.
Het klopt dat verzoeker in het bezit was van ongeldige documenten. Desondanks betekent dit niet automatisch dat hij ook een gevaar voor de openbare orde uitmaakt.
Niet iedereen die geen geldige verblijfsdocumenten in zijn bezit heeft is automatisch gevaarlijk voor de samenleving...
Een dergelijke redenering raakt kant nog waL
Verwerende partij laat eveneens na te vermelden dat het openbaar ministerie besliste verzoeker na verhoor door de politiediensten vrij te laten.
5.
In casu liggen m.a.w. onvoldoende feitelijke gegevens voor welke toelaten te stellen dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde zou vormen.
De loutere verwijzing naar het feit dat verzoeker werd tegengehouden door een politiepatrouille maar na verhoor werd vrijgelaten vormt m.a.w. geen afdoende motivering terzake het gevaar dat verzoeker zou betekenen voor de openbare orde, aangezien enkel op grond hiervan niet kan worden beoordeeld of verzoeker door zijn persoonlijke gedrag een werkelijke en genoegzame ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.
De relevante vraag voor de beoordeling of verzoeker een gevaar voor de openbare orde is inderdaad de vraag of er voldoende indicaties zijn dat verzoeker zich opnieuw schuldig zal maken aan strafbare feiten. Met andere woorden: niet de vraag of het handelen van verzoeker schadelijk is geweest, is van belang, doch wel de vraag of er voldoende indicaties zijn dat hij actueel een gevaar voor de openbare orde vormt (zou kunnen vormen).
Hoewel de Raad, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid, is de Raad in de uitoefening van wettelijk toezicht wel bevoegd om na te gaan of de overheid de feitelijke gegevens juist heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624)
Waar de Staatssecretaris o.g.v. het bestaan van een loutere arrestatie voor verhoor besluit dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde vormt, en daarbij nalaat een concrete beoordeling door te voeren van de feitelijke gegevens, ligt een schending van de materiële motiveringsverplichting voor."

3.2. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van drie gelijkwaardige motieven die elk op zich dit bevel kunnen schragen, met name artikel 7, eerste lid, 1°, artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit betekent dat slechts indien gegronde ernstige kritiek wordt geuit tegen deze drie motieven, dit aanleiding kan geven tot de vernietiging van de bestreden akte.

3.3. De toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet gaat gepaard met de feitelijke vaststellingen dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Verzoeker werd betrapt op het gebruik van ongeldige documenten, zo preciseert de bestreden beslissing. Verzoeker geeft niet aan waarom hij deze motieven niet begrijpt waardoor hij er zich niet tegen kan verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Integendeel bevestigt verzoeker uitdrukkelijk in zijn verzoekschrift op pagina 4: *"Het klopt dat verzoeker in het bezit was van ongeldige documenten".* Hij begrijpt dus waarom artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet wordt toegepast en geeft aan dat de feitelijke vaststellingen in dit verband correct zijn. De toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet blijft bijgevolg overeind en dit motief volstaat op zich om het bevel om het grondgebied te verlaten te schragen. Verzoekers gehele betoog is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten voor zover dit artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet toepast. De Raad bekijkt deze kritiek niet. Immers, zelfs als deze kritiek gegrond mocht zijn, kan dit geen aanleiding geven tot de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten steunt immers afdoende op de niet-betwiste toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

3.4. Het enig middel kan bijgevolg geen aanleiding geven tot de vernietiging van de bestreden akte.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
T. LEYSEN,	griffier

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. EKKA